

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet
Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsdirektoratet, j.nr. 09-21-0007

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 1508 af 27/12/2009
LOV nr 247 af 23/03/2010
LOV nr 429 af 28/04/2010
LOV nr 431 af 28/04/2010
LOV nr 546 af 26/05/2010
LOV nr 573 af 31/05/2010
LOV nr 1595 af 22/12/2010
LOV nr 1596 af 22/12/2010
LOV nr 1597 af 22/12/2010
LOV nr 1602 af 22/12/2010
LOV nr 280 af 06/04/2011
LOV nr 461 af 18/05/2011
LOV nr 600 af 14/06/2011
LOV nr 1364 af 28/12/2011
LBK nr 190 af 24/02/2012
LOV nr 153 af 28/02/2012

Bekendtgørelse af lov om aktiv socialpolitik

Herved bekendtgøres lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 31 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 4 i lov nr. 286 af 15. april 2009, lov nr. 476 af 12. juni 2009, § 3 og § 4 i lov nr. 479 af 12. juni 2009, § 3 i lov nr. 480 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 482 af 12. juni 2009, § 6 i lov nr. 483 af 12. juni 2009 og § 5 i lov nr. 494 af 12. juni 2009.

Den bekendtgjorte lovtekst træder først fuldt ud i kraft den 1. januar 2010, jf. § 6, stk. 2, i lov nr. 479 af 12. juni 2009, § 5, stk. 2, i lov nr. 480 af 12. juni 2009 og § 14, stk. 3 og 5, i lov nr. 482 af 12. juni 2009.

Kapitel 1

Formål og den enkeltes ansvar

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 2) at skabe et økonomisk sikkerhedsnet for enhver, som ikke på anden måde kan skaffe det nødvendige til sig selv og sin familie.

Stk. 2. Formålet med at give hjælp til forsørgelse er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv. Modtageren og ægtefællen skal derfor efter evne udnytte og udvikle deres arbejdsevne, herunder ved at tage imod tilbud om arbejde eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Modtageren skal ud fra sine behov og forudsætninger have mulighed for indflydelse og medansvar ved tilrettelæggelsen af hjælpen.

§ 2. Enhver mand og kvinde har i forhold til det offentlige ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

Stk. 2. Ansvaret for at forsørge en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse.

Stk. 3. Ansvaret for at forsørge et barn ophører, hvis barnet selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.

Stk. 4. Kommunen giver uafhængigt af forældrenes forsørgelsesansvar hjælp til en gravid datter under 18 år til dækning af de behov, der er en følge af graviditeten.

Kapitel 2

Statsborgerskab og bopæl

§ 3. Enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Stk. 2. For at få vedvarende hjælp til forsørgelse skal modtageren

- 1) være dansk statsborger,
- 2) være statsborger i en EU/EØS-medlemsstat eller familiemedlem til en sådan og være berettiget til ophold efter fællesskabsretlige regler eller
- 3) være omfattet af en aftale efter § 4.

Stk. 3. Hjælp til forsørgelse anses for vedvarende, hvis den er ydet i mere end ½ år eller må påregnes at ville vare mere end ½ år.

Stk. 4. Hvis en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 2, nr. 2 eller 3, får behov for vedvarende hjælp, afgør Udlændingesservice¹⁾, om udlændingen skal hjemsendes. Udlændingesservice¹⁾ kan dog ikke træffe afgørelse om hjemsendelse efter denne lov, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 7 år. For udlændinge, der har været omfattet af integrationsloven og ikke har fået tidsubegrænset opholdstilladelse, regnes 7-års-fristen i 2. pkt. først fra det tidspunkt, hvor introduktionsperioden er afsluttet.

Stk. 5. Personer, der er omfattet af den nordiske konvention om social bistand og sociale tjenester, kan ikke hjemsendes, hvis de lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år. Personer, der er omfattet af den europæiske konvention om social og sundhedsmæssig hjælp af 11. december 1953, kan kun hjemsendes i henhold til bestemmelserne i denne konvention.

Stk. 6. Ved afgørelser efter stk. 4, 1. pkt., lægges bl.a. vægt på,

- 1) om udlændingen er gift og samlever med en dansk statsborger, en flygtning eller en udlænding, der lovligt har boet her i landet med henblik på varigt ophold i mere end 7 år,
- 2) varigheden af opholdet her i landet,
- 3) helbredsmæssige forhold,
- 4) den familiemæssige og øvrige tilknytning til landet i forhold til hjemlandet og
- 5) om en person, der har påtaget sig at forsørge udlændingen, overholder eller burde overholde denne pligt.

§ 4. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives personer, der ikke er danske statsborgere, ret til vedvarende hjælp til forsørgelse under ophold her i landet.

§ 5. Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

- 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering efter denne lov,
- 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,
- 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller

4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.
Stk. 3. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 6. Den Sociale Sikringsstyrelse²⁾ kan bestemme, at en dansk statsborger, som har opholdt sig mange år i udlandet, kan få hjælp til forsørgelse, når hjemrejse derved kan undgås og andre forhold taler herfor. Det er en betingelse, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, der kan dække det nødvendige behov.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 fastsættes på grundlag af en indstilling fra udenrigstjenesten med udgangspunkt i ansøgerens udgifter og levevilkårene i det pågældende land. Hjælpen kan ikke overstige et månedligt beløb, der svarer til folkepensionens grundbeløb med fradrag for eventuelle indtægter.

Kapitel 3

Vejledning og opfølgning

Vejledning

§ 7. Når en person søger om hjælp, skal kommunen straks vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer.

Stk. 2. Vejledningen kan bestå i oplysninger om, hvordan den pågældende kan forbedre mulighederne for arbejde eller uddannelse.

Behandling og vurdering af ansøgninger

§ 8. Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp efter reglerne herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Når en person har brug for hjælp til forsørgelse i forbindelse med ledighed, kan kommunen normalt gå ud fra, at behovet kan opfyldes ved kontanthjælp eller starthjælp og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen behandler sagen efter regler, der er fastsat efter § 4 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Når en person har problemer ud over ledighed, behandler kommunen sagen efter reglerne, der er fastsat efter § 4 a, stk. 1 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 8 a. En person, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp eller starthjælp, og som efter kommunens vurdering modtager hjælpen alene på grund af ledighed, skal ved første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen skal sørge for, at det sker, jf. kapitel 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Personen skal løbende bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf.

§ 8 b. - § 9. (Ophævet).

Opfølgning

§ 10. Kommunen skal løbende følge sager efter denne lov for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp. Jobcenteret foretager opfølgningen på den beskæftigelsesrettede indsats, herunder på, om personen udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. §§ 13-13 c. Denne opfølgning sker i forbindelse med kontaktførelsen, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Kommunen skal foretage opfølgning på en sag efter stk. 1 senest 3 måneder efter første henvendelse. Herefter skal opfølgning ske senest 3 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet. Jobcenteret

skal foretage opfølgning på den beskæftigelsesrettede indsats efter reglerne om det individuelle kontaktforløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og i øvrigt når der opstår begrundet tvivl om, hvorvidt personen eller dennes ægtefælle udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 3. I sager efter kapitel 7 samt i sager om fleksjob m.v. efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen foretage opfølgning senest 6 måneder efter, at ydelsen eller tilskuddet er udbetalt første gang. Tilsvarende gælder i sager, hvor personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, får tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i samme lov. Herefter skal opfølgningen ske senest 12 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet. I sager om ledighedsydelse, hvor der skal ske en revurdering efter § 74 c, stk. 1, 2. pkt., træder denne revurdering i stedet for opfølgning efter 3. pkt.

§ 10 a. Kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis kriminalforsorgen får formodning om, at en person, der er frihedsberøvet som følge af et strafbart forhold, modtager ydelser efter kapitel 4, 6 eller 7 i denne lov.

Stk. 2. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette kommunen, når myndighederne får formodning om, at en person modtager ydelser efter kapitel 4, 6 eller 7 i denne lov, hvis

- 1) den pågældende bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor
 - a) den pågældende er varetægtsfængslet,
 - b) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller
 - c) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse, eller
- 2) den pågældende bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Kapitel 4

Kontanthjælp og starthjælp

§ 11. Kommunen yder hjælp i form af kontanthjælp, starthjælp og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få hjælpen,

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
- 2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- 3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Stk. 3. Retten til kontanthjælp er tillige betinget af, at ansøgeren har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år. For personer, der som følge af denne betingelse har haft ret til eller ville have haft ret til starthjælp, er retten til kontanthjælp endvidere betinget af, at ansøgeren har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en tid, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 8 år.

Stk. 4. I beregningen af opholdstiden efter stk. 3, 1. pkt., indgår perioder, hvor ansøgeren har haft folke-registeradresse her i riget, medmindre særlige grunde fører til et andet resultat. Ophold i udlandet i perioder på sammenlagt højst 2 måneder pr. kalenderår i forbindelse med ferie, studierejser, tjeneste- og forretningsrejser m.v. ligestilles med ophold her i riget, hvis personen har beholdt sin bopæl i Danmark.

Stk. 5. Opgørelse af beskæftigelsen efter stk. 3, 2. pkt., for personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed sker efter reglerne i § 13, stk. 13 og 14.

Stk. 6. Kravet om, at ansøgeren skal have opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i Danmark i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 8 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Endvidere

gælder kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i Danmark i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 8 år ikke for førtidspensionister, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening eller en tilsvarende pension fra et andet EU/EØS-land, eller for personer, der har nået folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

Stk. 7. Kommunen træffer afgørelse om retten til forsørgelse i form af kontanthjælp eller starthjælp. Ansøgeren har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp ansøgeren er berettiget til. Hvis personen ikke kan dokumentere, at opholds- og beskæftigelseskravet i stk. 3-6 er opfyldt, yder kommunen starthjælp.

Personer under uddannelse

§ 12. Der kan ikke ydes hjælp til personer under uddannelse, jf. dog §§ 37 og 38 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Beskæftigelsesministeren kan herudover fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.

Stk. 2. Når der ydes hjælp til en person, hvis ægtefælle er under uddannelse, beregnes der ikke hjælp til ægtefællen.

Personer med visse former for opholdsret

§ 12 a. Personer og deres familiemedlemmer, som har ret til at opholde sig her i landet i medfør af de fællesskabsretlige regler om ophold for førstegangsarbejdssøgende, og personer, der har ret til ophold i op til 3 måneder uden administrative betingelser, kan alene få hjælp i forbindelse med hjemrejse.

Sygeopfølgning

§ 12 b. Kommunen har pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger for at sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Vurderingen efter stk. 1 skal foretages umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med, at personen er syg. Herefter skal kommunen løbende under sygeforløbet, og mindst hver gang der gennemføres en samtale som led i det individuelle kontaktførløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretage en sådan vurdering.

Stk. 3. Vurderer kommunen, at der er behov for at udarbejde en plan efter stk. 1 og 2 for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, skal den umiddelbart herefter udarbejde en sådan plan.

Stk. 4. Opfølgning på, om en person følger en plan efter stk. 3, sker som led i kontaktførløbet, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Udnyttelse af arbejdsmulighederne

§ 13. Det er en betingelse for at få hjælp efter § 11, at ansøgeren og ægtefællen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at de aktivt søger at udnytte deres arbejdsmuligheder.

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

- 1) afslår et arbejde, som personen er henvist til,
- 2) udebliver fra en jobsamtale eller en cv-samtale i jobcenteret eller hos anden aktør eller fra en rådgivningsvurdering i jobcenteret,
- 3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse til jobcenteret eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,

- 5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
- 6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Stk. 3. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. For ansøgere, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller stk. 12, nr. 3 eller 4, og som ikke forsørger eget barn i hjemmet, er det endvidere en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Ønsker ansøgeren eller ægtefællen at modtage eller modtager ansøgeren eller ægtefællen hjælp alene på grund af ledighed, har de dog ikke pligt til at udnytte deres arbejdsmuligheder ved at tage imod et tilbud om arbejde efter stk. 1 eller tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter stk. 3, hvis

- 1) tilbuddet ikke kan anses for et rimeligt tilbud på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold,
- 2) den pågældende ikke kan arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes,
- 3) afstanden mellem bopæl og arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport,
- 4) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6 og 8, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption,
- 5) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed,
- 6) den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 7) den pågældende er omfattet af en friperiode efter § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- 8) den pågældende aftjener værnepligt,
- 9) arbejdet er omfattet af en overenskomstmæssig konflikt eller
- 10) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Stk. 5. Ønsker ansøgeren eller ægtefællen at modtage eller modtager ansøgeren eller ægtefællen hjælp på grund af problemer ud over ledighed, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de i stk. 4 nævnte, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Stk. 6. Reglerne i stk. 1-3 gælder ikke for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen er under uddannelse eller modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 7. En person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-3. I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5, og § 34, stk. 3.

Stk. 8. For så vidt angår et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til hjælp efter § 11³⁾, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af sætserne i § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, anses en ægtefælle ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-3, når

- 1) ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt to år eller derover og
- 2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 450⁴⁾ timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, og § 34, stk. 3.

Stk. 9. En ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af kravet i stk. 8, nr. 2, om 450⁴⁾ timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Stk. 10. I perioden med hjælp i sammenlagt 2 år til et ægtepar efter stk. 8, nr. 1, indgår

- 1) perioder med kontanthjælp eller starthjælp, som parret har modtaget, inden det har modtaget hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3,
- 2) perioder, hvor en eller begge ægtefæller har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og
- 3) perioder, hvor hjælpen har været nedsat eller bortfaldet efter §§ 36-43.

Perioden med hjælp i sammenlagt 2 år afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på 2 år.

Stk. 11. Opgørelsen af arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder efter stk. 8, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 24 kalendermåneder forlænges med

- 1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom,
- 2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. stk. 4, nr. 4, og perioder med børnepasningsorlov efter lov om børnepasningsorlov,
- 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt,
- 5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og
- 6) perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 12. En ægtefælle, hvis hjælp er ophørt efter stk. 7 eller 8, kan igen blive berettiget til hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 450⁴⁾ timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. De 450⁴⁾ timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte efter stk. 7 eller 8. Stk. 11, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis ægtefællen dokumenterer, at der har foreligget en af de nævnte perioder, der kan begrunde en forlængelse.

Stk. 13. Har en ægtefælle haft ordinært og ustøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter stk. 8 og 12, ud fra indtægten divideret med en omregningsfaktor på 95 kr. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 14. Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 8 og 12, hvis ægtefællen dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Stk. 15. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-4, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af stk. 8.

§ 13 a. For en person, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11 alene på grund af ledighed, er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område. Personen skal endvidere efter krav fra jobcenteret søge konkrete job.

Stk. 2. Personen skal hurtigst muligt efter tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret sørge for at lægge en beskrivelse af tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde ind i Jobnet efter de regler, der gælder herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf. Personen skal herefter vedligeholde sin beskrivelse (cv) efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf.

§ 13 b. En person, der ønsker at modtage kontanthjælp eller starthjælp, kan i almindelighed tidligst få udbetalt hjælp 1 måned efter den første henvendelse til kommunen, jf. dog § 25 a. Ansøgeren er omfattet af § 13 i venteperioden. For personer, der modtager hjælp alene på grund af ledighed, kan udbetaling af hjælp kun finde sted, hvis ansøgeren er tilmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret og udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 2. Der kan højst udbetales hjælp svarende til den periode, hvor betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

§ 13 c. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kravet om at udnytte arbejdsmulighederne i §§ 13 og 13 a kan fraviges under deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Tilsyn med kommunernes rådighedsvurdering

§ 13 d. Arbejdsdirektoratet fører tilsyn med kommunernes vurdering af en persons rådighed, når den pågældende har ansøgt om eller modtager kontanthjælp eller starthjælp alene på grund af ledighed.

Stk. 2. Tilsynet omfatter

- 1) kommunernes afgørelser om rådighed efter §§ 13-13 c og
- 2) kommunernes afgørelser om konsekvenser og sanktioner efter §§ 36-41.

Stk. 3. Arbejdsdirektoratet indhenter sager til gennemsyn fra kommunerne til brug for tilsynet. Arbejdsdirektoratet kan endvidere ved tilsynsbesøg i den enkelte kommune få udleveret sager til gennemsyn.

Stk. 4. Arbejdsdirektoratet meddeler kommunen, om de gennemgåede afgørelser vurderes at være i overensstemmelse med gældende rådigheds- og sanktionsregler, herunder om der fejlagtigt er udbetalt kontant- eller starthjælp med den virkning, at udgiften ikke kan anmeldes til statsrefusion.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen behandler det samlede resultat af Arbejdsdirektoratets tilsyn på et møde.⁵⁾

Stk. 6. Arbejdsdirektoratet kan i særlige tilfælde beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere direktoratet om kommunalbestyrelsens behandling efter stk. 5, herunder om, hvilke foranstaltninger resultatet af tilsynet har givet anledning til. Arbejdsdirektoratet kan fastsætte en frist for denne orientering.⁵⁾

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om gennemførelsen af tilsynet.

§ 13 e. Tilsynsrådet, jf. § 92 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er rådgivende for beskæftigelsesministeren i spørgsmål vedrørende Arbejdsdirektoratets tilsynsvirksomhed efter § 13 d.

Formue

§ 14. Kommunen kan ikke yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov. Kommunen ser dog bort fra beløb på op til 10.000 kr., for ægtefæller 20.000 kr.

Stk. 2. Der ses desuden bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgerens og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Stk. 3. Der skal tillige ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter

- 1) lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser,
- 2) lov om erstatningsansvar eller
- 3) lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade.

Stk. 5. Kommunen ser endvidere bort fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt mén og ikke-økonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22.

Kapitalpensioner m.v.

§ 15. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret.

§ 16. - § 24. (Ophævet).

Hjælp til forsørgelse

§ 25. Kontanthjælpen udgør et månedligt beløb på

- 1) 10.245 kr. for personer, der er fyldt 25 år, og som har forsørgelsespligt over for børn,
- 2) 7.711 kr. for andre personer, der er fyldt 25 år,
- 3) 4.969 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 4) 2.195 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Stk. 2. En person under 25 år får

- 1) 11.625 kr., når den pågældende forsørger eget barn i hjemmet,
- 2) 11.625 kr., når den pågældende har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for ikkehjemmeboende børn, og
- 3) 8.749 kr., når den pågældende, der ikke bor hos en eller begge forældre, har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i nr. 2.

Stk. 3. En kvinde under 25 år får 7.711 kr., når hun er gravid og har passeret 12. svangerskabsuge.

Stk. 4. En person under 25 år, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager hjælp efter stk. 1, nr. 3 eller 4, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 10.245 kr.

Stk. 5. Ægtepar, hvor en eller begge modtager kontanthjælp efter stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, får den månedlige hjælp nedsat med 500 kr. for hver person, når en af ægtefællerne har modtaget kontanthjælp i 6 sammenhængende kalendermåneder. En ægtefælle, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1-3, og som har ret til fravær på grund af graviditet, barsel eller adoption efter § 13, stk. 4, nr. 4, omfattes ikke af nedsættelsen. I det omfang nedsættelsen ikke kan ske hos den ene ægtefælle, sker nedsættelsen hos den anden. Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager kontanthjælp og den anden start-hjælp eller introduktionsydelse, jf. § 26, stk. 2, og integrationslovens § 27, stk. 1, 2. pkt., omfattes ikke af nedsættelsen.

Stk. 6. Ægtepar, der er omfattet af stk. 5, modtager igen hjælp efter stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, når de ikke har modtaget kontanthjælp i 6 sammenhængende kalendermåneder.

Stk. 7. Personer, der modtager hjælp efter stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift med en person, der modtager hjælp efter §§ 27, 27 a og 29, folkepension eller førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v. eller uddannelsesstøtte efter lov om statens uddannelsesstøtte, får alene kontanthjælpen nedsat med 500 kr. efter stk. 5.

Stk. 8. 6-måneders-perioden i stk. 5 beregnes fra første hele kalendermåned, hvorfra personen er berettiget til at modtage kontanthjælp. Perioden afbrydes, hvis begge ægtefæller i en hel kalendermåned ikke har

modtaget kontanthjælp. 6-måneders-perioden i stk. 6 beregnes fra første hele kalendermåned, hvorfra personens ret til kontanthjælp ophører. Perioden afbrydes, hvis begge ægtefæller i en hel kalendermåned har modtaget kontanthjælp.

Stk. 9. Ved beregning af perioder med kontanthjælp efter stk. 5-8 medregnes endvidere

- 1) perioder med kontanthjælp, inden personen har modtaget hjælp efter stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3,
- 2) perioder, hvor personen har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har modtaget engangshjælp efter § 25 a eller har modtaget kontanthjælp under forrevalidering, jf. § 47, stk. 5 og
- 3) perioder, hvor hjælpen har været nedsat eller er bortfaldet efter §§ 36-43.

Stk. 10. Ved beregning af perioder med kontanthjælp efter stk. 5-8 ses der bort fra

- 1) perioder, hvor der er udbetalt kontanthjælp i forbindelse med graviditet, barsel eller adoption efter § 13, stk. 4, nr. 4, og perioder med børnepasningsorlov,
- 2) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn, samt
- 3) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt.

Stk. 11. Hjælp efter stk. 1, nr. 1, eller stk. 4 er betinget af, at børnene opholder sig her i landet. Dette gælder dog ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Stk. 12. Starthjælpen udgør et månedligt beløb på

- 1) 4.231 kr. for gifte og samlevende, der er fyldt 25 år,
- 2) 5.103 kr. for enlige, der er fyldt 25 år,
- 3) 4.231 kr. for personer under 25 år, som ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 4) 2.103 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Stk. 13. En person, der modtager starthjælp, får udbetalt et forsørgertillæg, hvis personen har forsørgelsespligt over for et barn under 18 år. Forsørgertillægget udgør for enlige 1.276 kr. pr. måned og for gifte og samlevende 1.058 kr. pr. måned. Der kan højst ydes 1 forsørgertillæg pr. barn, når begge forældre bor sammen med barnet. Der kan højst ydes 2 forsørgertillæg pr. husstand. Til en husstand medregnes ansøgeren, dennes ægtefælle eller samlever og hjemmeværende børn under 18 år, der har fast ophold i boligen. Hvis et barn under 18 år selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, betragtes det ikke som hørende til en forælders husstand. Hvis der er mere end 2 børn i husstanden, beregnes forsørgertillægget for de 2 yngste.

Stk. 14. Forsørgertillæg udbetales til indehaveren af forældremyndigheden. Hvis begge forældre har forældremyndigheden og tilhører samme husstand, udbetales tillægget til moderen. Det er en betingelse for udbetaling af forsørgertillæg, at barnet har ophold her i riget eller et andet EU/ EØS-land.

§ 25 a. Kommunen kan yde op til 1 måneds engangshjælp til personer, der ikke opfylder betingelserne i § 13 b, indtil de har ret til en hel måneds kontanthjælp eller starthjælp. Engangshjælpen ydes fra ansøgningstidspunktet, og indtil ansøgeren får udbetalt kontanthjælp eller starthjælp.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 kan højst udgøre 4.231 kr.

Stk. 3. For personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre, kan hjælpen højst udgøre 2.103 kr.

§ 25 b. For personer, der i 6 sammenhængende måneder har modtaget hjælp til forsørgelse efter § 25, kan den samlede hjælp, jf. stk. 2, højst udgøre et månedligt beløb på

- 1) 10.859 kr. for gifte og samlevende, der er forsørgere,
- 2) 8.172 kr. for gifte og samlevende, der ikke er forsørgere,
- 3) 13.546 kr. for enlige forsørgere og
- 4) 10.859 kr. for enlige, der ikke er forsørgere.

6-måneders-perioden beregnes efter § 25, stk. 8-10.

Stk. 2. I beregningen af den samlede hjælp efter stk. 1 indgår

- 1) kontanthjælp med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis personen ikke havde været omfattet af § 25, stk. 5 og 7-10, og § 36, stk. 1-3, §§ 37-41 og § 42, stk. 1-6 om nedsættelse og ophør af hjælpen, samt starthjælp og introduktionsydelse,
- 2) støtte efter § 34 samt
- 3) boligstøtte efter kapitel 1-9 i lov om individuel boligstøtte, bortset fra boligstøtte, der ydes til personer, der er omfattet af § 23, stk. 2-4, i lov om individuel boligstøtte.

Boligstøtten efter lov om individuel boligstøtte indgår med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år. Det samlede beløb efter nr. 1-3 nedsættes med det beløb, der efter § 31 ses bort fra ved beregningen af kontanthjælp.

Stk. 3. Den øvre grænse for den samlede hjælp omfatter ikke

- 1) ægtepar og samlevende, der modtager hjælp efter § 26, stk. 2 og 3, eller integrationslovens § 27, stk. 2, 2. pkt., og
- 2) personer, der har ret til fravær på grund af graviditet, barsel eller adoption.

§ 25 c. Overstiger den beregnede hjælp efter § 25 b, stk. 2, de beløb, der er nævnt i § 25 b, stk. 1, nedsættes den samlede hjælp med det overskydende beløb efter stk. 2 og 3.

Stk. 2. Den samlede nedsættelse kan højst udgøre 1.948 kr. pr. måned for gifte tilsammen og 1.290 kr. pr. person pr. måned for samlevende, enlige forsørgere og enlige, der ikke er forsørgere. Den øvre grænse for nedsættelse af hjælp for gifte tilsammen gælder også, hvis det alene er den ene ægtefælle, der er omfattet af den øvre grænse for hjælp efter § 25 b, stk. 1.

Stk. 3. Nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1 og 2 foretages først fuldt ud i støtten efter § 34 og herefter i boligstøtten, således som den indgår i beregningen efter § 25 b, stk. 2. For gifte fordeles beløbet mellem ægtefællerne i forhold til, hvor meget den enkeltes ydelser overstiger loftet. Hvis der kun udbetales hjælp til den ene ægtefælle, sker reduktionen fuldt ud hos denne ægtefælle.

Stk. 4. Beregningen af den samlede nedsættelse af hjælpen efter stk. 1 og 2 foretages første gang ved udbetaling af hjælpen efter § 25 for den 7. hele kalendermåned. Boligstøtten, som udbetales forud, indgår med boligstøtten for den kalendermåned, hvor personen er berettiget til hjælpen for den 7. hele kalendermåned. Støtten efter § 34 indgår med beløbet for den kalendermåned, hvor personen er berettiget til hjælpen for den 7. hele kalendermåned.

§ 25 d. Personer, der modtager hjælp efter § 25 b, omfattes ikke længere af denne bestemmelse, når begge ægtefæller, begge samlevende eller den enlige ikke har modtaget hjælp efter § 25 i 6 sammenhængende måneder. 6-måneders-perioden afbrydes, hvis en gift, en samlevende eller en enlig i en kalendermåned har modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Beregning af perioderne sker efter § 25, stk. 10.

§ 25 e. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan fastsætte regler om nedsættelse af støtten efter § 34 for personer, der er omfattet af den øvre grænse i § 25 b, samt om efterregulering af støtten efter § 34 og den samlede hjælp efter § 25 b som følge af efterregulering af boligstøtte.

§ 25 f. En person, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, får den månedlige hjælp nedsat efter stk. 2, når personen har modtaget kontanthjælp i 6 måneder efter at den pågældende har påbegyndt et tilbud efter afsnit IV-VII i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Beregningen af perioden på 6 måneder sker efter § 25, stk. 8-10.

Stk. 2. Den nedsatte kontanthjælp udgør et månedligt beløb på

- 1) 4.379 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 2) 2.177 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Hvis hjælpen også er nedsat eller nedsættes efter § 25, stk. 5, kan hjælpen til en person, der ikke bor hos en eller begge forældre, højst nedsættes til beløbet i nr. 1, og hjælpen til en person, der bor hos en eller begge forældre, nedsættes til det beløb, den pågældende er berettiget til efter § 25, stk. 5.

Stk. 3. Kommunen kan yde et behovsbestemt tillæg til en person, der har fået nedsat hjælpen efter stk. 1 og 2, hvis

- 1) personen ikke vil være i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse,
- 2) revalidering ikke kan antages at kunne bringe den unge i arbejde inden for en rimelig periode og
- 3) personen ikke vil være i stand til at påtage sig et arbejde.

Den samlede kontanthjælp kan dog ikke overstige beløbene i § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4.

Stk. 4. Personer under 25 år, der har fået nedsat hjælpen efter stk. 1 og 2, omfattes ikke længere af disse bestemmelser, når de ikke har modtaget hjælp efter § 25 i 6 sammenhængende måneder. 6-måneders-perioden afbrydes, hvis de i en kalendermåned modtager hjælp efter § 25. Beregning af perioderne sker efter § 25, stk. 10.

§ 26. Hjælpen til et ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis en person, der modtager kontanthjælp, er gift med en person, der modtager starthjælp eller introduktionsydelse, nedsættes kontanthjælpen således, at de to forsørgelsesyndelser sammenlagt svarer til kontanthjælpen, dog mindst det beløb, der ville være modtaget, hvis begge havde modtaget starthjælp, jf. § 25, stk. 12 og 13.

Stk. 3. Hvis en person, der modtager kontanthjælp, er samlevende med en person, der modtager starthjælp eller introduktionsydelse, nedsættes kontanthjælpen således, at de to forsørgelsesyndelser sammenlagt svarer til kontanthjælpen, dog mindst det beløb, der ville være modtaget, hvis begge havde modtaget starthjælp, jf. § 25, stk. 12 og 13.

Stk. 4. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller det nævnte tilskud.

Stk. 5. Hvis en ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 450⁴⁾ timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til efter § 25, jf. stk. 1, når den ægtefælle, der har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder eller ikke opfylder betingelsen om ordinært ustøttet arbejde i § 13, stk. 8, har opnået 450⁴⁾ timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13, stk. 12.

Stk. 6. Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5 og denne ægtefælle skal opfylde betingelsen om 450⁴⁾ timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder i § 13, stk. 8, men ikke længere gør det, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. pkt., at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-3, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne har haft 450⁴⁾ timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13, stk. 12.

Stk. 7. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 5 og 6 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Stk. 8. Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7 og 8.

Særlige regler om hjælp til visse persongrupper

§ 27. For personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6, for at få kontanthjælp, udgør hjælpen et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

- 1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og
- 2) som ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening.

Stk. 2. Til børn under 18 år af de personer, der er nævnt i stk. 1, og som ikke er berettiget til børnetilskud, ydes en månedlig støtte på 1.897 kr. Der ydes et støttebeløb pr. familie uanset antallet af børn.

§ 27 a. Hjælpen til personer, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening, kan pr. måned højst udgøre det beløb, der ville kunne udbetales, hvis ansøgeren havde været berettiget til fuld førtidspension. For personer, der ikke opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6, for at få kontanthjælp, kan hjælpen pr. måned højst udgøre et beløb, der svarer til starthjælpen.

§ 28. (Ophævet).

§ 29. Beskæftigelsesministeren kan uanset reglerne i §§ 25, 26, 30-34 og 81-84 fastsætte regler om hjælp til

- 1) personer, hvis forsørgelse helt eller delvis dækkes af det offentlige efter anden lovgivning, og
- 2) personer, der er varetægtsfængslet, anbragt i varetægtssurrogat eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, eller som efter at være dømt til anbringelse, behandling eller forvaring opholder sig på hospital eller anden institution.

Indtægter m.v.

§ 30. Har ansøgeren og ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i hjælpen, jf. dog §§ 31-33.

Stk. 2. Når hjælpen til en gift person beregnes efter § 26, stk. 4, trækker kommunen kun den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som overstiger henholdsvis 10.245 kr. eller 7.711 kr. afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Arbejdsindtægter m.v.

§ 31. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af kontanthjælpen efter § 25 bort fra 10,24 kr. pr. udført arbejdstime. Modtager ansøgeren nedsat kontanthjælp efter § 25, stk. 5 og 7-10, ses der ved beregningen af kontanthjælpen efter § 25 bort fra 28 kr. pr. udført arbejdstime i ustøttet beskæftigelse. Kontanthjælpsperioder og perioder uden kontanthjælp opgøres efter § 25, stk. 8-10. For personer, der modtager starthjælp og for personer, der har fået nedsat kontanthjælpen efter § 26, stk. 2 eller 3, ses der bort fra 28 kr. pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Stk. 2. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, som er fastsat efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for omregningen.

Stk. 3. Når en kontanthjælpsmodtager, der er omfattet af stk. 1, 2. pkt., igen modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, beregnes fradraget pr. udført arbejdstime efter stk. 1, 1. pkt. Kontanthjælpsperioder og perioder uden kontanthjælp opgøres efter § 25, stk. 8-10.

Stk. 4. Beregnes hjælpen til et ægtepar efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 30,94 kr. pr. udført arbejdstime i ustøttet beskæftigelse. Stk. 1, 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, der er fastsat i § 13, stk. 13.

Feriegodtgørelse

§ 32. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække.

Andre indtægter m.v.

§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for:

- 1) Invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bistands- og plejetillæg efter lov om social pension.
- 2) Godtgørelse efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 3) Vederlag som tilforordnet ved valg.
- 4) Ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22.
- 5) Børns indtægter og indtægter, der vedrører børn, bortset fra tilskud til pasning af egne børn efter § 38 i lov om social service.
- 6) Værdien af kost m.v. under indlæggelse på sygehus eller lignende behandlingsinstitutioner. Hvis sygehusopholdet har varet i mere end 3 måneder, kan der dog foretages fradrag svarende til den besparelse, der er en følge af indlæggelsen.
- 7) Transportgodtgørelse for dokumenterede udgifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet arbejde og ulønnet, frivilligt arbejde.

Stk. 2. De erstatninger for tab af erhvervsevne, der omtales i § 14, stk. 3 og 4, godtgørelse for varigt mén og godtgørelse for ikke-økonomisk skade samt indtægter, der hidrører herfra, trækkes ikke fra i hjælpen.

Særlig støtte

§ 34. Personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter § 25 få en særlig støtte.

Stk. 2. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

Stk. 3. Følgende personer kan ikke få særlig støtte:

- 1) Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 7 og 8.
- 2) Personer under 25 år, som får hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 og 4 og stk. 12, nr. 3 og 4.
- 3) Personer, der får hjælp efter §§ 25 a og 27.
- 4) Personer, der modtager orlovsydelse efter lov om børnepasningsorlov.

Stk. 4. Personer, der får nedsat hjælpen efter § 25, stk. 5-10, §§ 36-42, får særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis de pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.

Sanktioner ved manglende udnyttelse af arbejdsmulighederne m.v.

§ 35. Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-41 er betinget af, at kommunen samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelsen til samtale m.v. skriftligt har informeret ansøgeren eller modtageren af hjælp om konsekvensen for hjælpen, hvis en person uden rimelig grund afslår arbejdet, afviser eller udebliver fra tilbuddet, ikke møder til samtalen m.v., og om, hvilke skridt en person, der afslår m.v., skal tage for igen at blive berettiget til hjælp.

Stk. 2. Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen sker med virkning fra den dag, hvor ansøgeren eller modtageren af hjælp uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter efter §§ 8 a, 13 eller 13 a. Fradrag og nedsættelser i hjælpen skal ske inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet.

Opgørelse af omfanget af udeblivelse fra tilbud efter § 36 kan ske som en samlet opgørelse for en måned. Partshøring foretages i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse.

Stk. 3. Fradrag efter § 36, stk. 2, sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet fra tilbud m.v. Hvis den månedlige hjælp til en person er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige kontanthjælp og fastsættes pr. dag beregnet på grundlag af en 5-dages-uge.

Stk. 4. Fradrag efter §§ 37 og 38 sker med en forholdsmæssig andel af månedens hjælp svarende til antallet af kalenderdage, hvor personen ikke har opfyldt betingelserne for at modtage hjælp, sat i forhold til månedens samlede antal kalenderdage.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren offentliggør størrelsen af fradraget i hjælpen pr. dag efter stk. 3.

Fradrag i kontant- og starthjælp

§ 36. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, skal kommunen foretage et fradrag i hjælpen.

Stk. 2. Fradraget i hjælpen efter stk. 1 foretages for det antal dage, hvor den pågældende er udeblevet helt eller delvis.

Stk. 3. Hvis personen udebliver fra virksomhedspraktik, jf. kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nedsætter kommunen beskæftigelsestillægget efter § 45, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forhold til det antal timer, som deltageren uden rimelig grund er udeblevet fra.

Stk. 4. Kommunen kan foretage et forholdsmæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 37. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale, herunder en samtale som led i en sygeopfølgning, en cv-samtale eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, cv-samtalen eller rådighedsvurderingen, og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen eller rådighedsvurderingen skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler og cv-samtaler, der finder sted hos anden aktør. Det er kommunen, der træffer afgørelse om fradrag i hjælpen.

§ 38. Hvis en person, der ansøger om eller modtager hjælp, har undladt at tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 8 a, stk. 1, eller har undladt at lægge sit cv ind i Jobnet, jf. § 13 a, stk. 2, 1. pkt., foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor den pågældende ikke har været tilmeldt, eller hvor cv'et ikke har været lagt ind, medmindre den manglende tilmelding og indlæggelse af cv ikke skyldes personens forhold.

Stk. 2. Hvis en person har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 8 a, stk. 2, og den pågældende som følge heraf er blevet afmeldt som arbejdssøgende, foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor personen har været afmeldt, medmindre den manglende bekræftelse ikke skyldes personens forhold. Der foretages dog ikke fradrag første og anden gang inden for 12 måneder, den pågældende har undladt at bekræfte sin tilmelding, hvis personen bekræfter tilmeldingen inden for en frist fastsat af jobcenteret.

Nedsættelse af kontant- og starthjælp

§ 39. Hjælpen nedsættes efter § 40, hvis en person

- 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde,
- 2) uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde,

- 3) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret eller arbejdsgiveren, jf. § 13, stk. 2, nr. 4,
- 4) uden rimelig grund undlader efter krav fra jobcenteret at søge konkrete job, jf. § 13 a, stk. 1, 2. pkt.,
- 5) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller
- 6) uden rimelig grund ophører med en uddannelse, der er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, jf. § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 40. Hjælpen efter § 25 til personer, som er omfattet af § 39, nedsættes med følgende beløb pr. hændelse:

- 1) 1.462 kr. for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3.
- 2) 370 kr. for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3.
- 3) 227 kr. for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 4.
- 4) 370 kr. for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 12, nr. 1, 2 eller 3.
- 5) 227 kr. for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 12, nr. 4.

Stk. 2. Nedsættelsen sker på grundlag af den hjælp, som personen på hændelsestidspunktet var eller ville være berettiget til, og nedsættelsen sker i hjælpen efter § 25. Der kan i en kalendermåned kun ske en enkelt nedsættelse efter stk. 1.

Stk. 3. Hvis den månedlige hjælp til en person efter § 25 er nedsat, nedsættes beløbene efter stk. 1 med samme andel.

Ophør af kontant- og starthjælp

§ 41. Hjælpen ophører, hvis en person eller dennes ægtefælle

- 1) uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
- 2) uden rimelig grund har gentagne udeblivelser fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning, og udeblivelserne har et så betydeligt omfang, at det kan sidestilles med en afvisning af tilbudet.

Stk. 2. Hjælpen til personen ophører, så længe personen afviser tilbud m.v. som beskrevet i stk. 1. Hjælpen ophører tilsvarende hos ægtefællen.

Stk. 3. Det er en betingelse for, at hjælpen kan ophøre, at kommunen samtidig sikrer, at der er et åbent tilbud, som personen kan tage imod og dermed opfylde sin pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

§ 42. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.

Stk. 3. En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.

Stk. 4. Nedsættelsen efter stk. 1-3 sker tilsvarende i hjælpen til ægtefællen. Den nedsatte hjælp til ægtefællen efter stk. 3 er ligeledes tilbagebetalingspligtig.

Stk. 5. En person, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1-4.

Stk. 6. Nedsættelsen sker i hjælpen fra første hele kalendermåned efter afgørelsen. Tilbagebetalingskravet beregnes på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person eller dennes ægtefælle tillige er omfattet af en sanktion efter §§ 36-41 eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-4, indtil sanktionen efter §§ 36-41 er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1-4 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter §§ 36-41 er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Stk. 7. Nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1-3 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Stk. 8. Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-6.

Stk. 9. Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 3 og 4 sker efter § 95.

§ 43. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter

- 1) § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller 12,
- 2) § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og er gift eller samlevende med en person, der modtager start-hjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, eller
- 3) § 25 a.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 20 uger. Hvis oplysningspligten har været tilsidesat tre eller flere gange inden for de seneste 5 år, skal hele hjælpen tilbagebetales for 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 sker tilsvarende, for så vidt angår hjælpen til ægtefællen.

Stk. 4. Beregningen af tilbagebetalingskravet sker på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person eller dennes ægtefælle tillige er omfattet af en sanktion efter §§ 36-41 eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-3, indtil sanktionen efter §§ 36-41 er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1-3 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter §§ 36-41 er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Stk. 5. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-4.

Stk. 6. Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-3 sker efter § 95.

§ 44. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i §§ 35-43.

Kontrol med kommunernes opfølgning ved mistanke om uberettiget modtagelse af hjælp

§ 45. Hvis Arbejdsdirektoratet modtager oplysninger om, at en person kan være omfattet af § 42 eller § 43, kan direktoratet indhente en redegørelse fra kommunen om, hvorvidt kommunen har taget stilling til muligheden for en sanktion efter disse bestemmelser.

(Historisk)

Kapitel 5

(Ophævet)

Kapitel 6

Revalidering

§ 46. Revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse og særlig ydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En person, der er berettiget til sådan hjælp, kaldes en revalidend. Aktiviteter, som revalidenden gennemfører, før det erhvervsmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering. Det er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revalidenden.

Stk. 2. Kommunen giver tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter denne eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Stk. 3. En revalidend har ret til revalidering uden hensyn til ægtefællens indtægts- og formueforhold.

§ 47. Kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med revalidenden således, at tilbudet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til egne ønsker til fremtidig beskæftigelse. Revalideringen tilrettelægges, således at beskæftigelsesmålet for jobplanen, jf. § 50, så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder. Ved revalidering i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 11 eller 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilrettelægges revalideringen i samarbejde med både revalidenden og virksomheden, og revalideringen sigter mod en efterfølgende varig ansættelse på normale løn- og arbejdsvilkår i virksomheden eller en virksomhed med tilsvarende funktioner.

Stk. 2. En revalidering kan bl.a. bestå af de tilbudsmuligheder, som følger af afsnit IV i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed efter § 65.

Stk. 3. Økonomisk hjælp til revalidering kan omfatte:

- 1) Revalideringsydelse efter § 52, dog med fradrag af eventuelle arbejdsindtægter m.v., jf. §§ 58 og 59.
- 2) Helt eller delvist løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 3) Særlig støtte efter § 64.
- 4) Støtte til at etablere selvstændig virksomhed efter § 65.
- 5) Starthjælp efter § 25, stk. 12, dog med fradrag for eventuelle arbejdsindtægter m.v., jf. §§ 58 og 59.
- 6) Tillægsydelser efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. For revalidender, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, erstatter denne ydelse revalideringsydelsen efter denne lov.

Stk. 5. Revalidenden bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under forrevalideringen.

§ 47 a. Kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter, herunder aktiviteter som led i forrevalidering, efter § 46, § 47, stk. 1 og 2, og § 50. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Stk. 2. Hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i beskæftigelse, skal personen kunne vælge mellem disse aktører.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører, og om sagsbehandling, underretning til kommunen, klagefrister m.v.

§ 48. *(Ophævet).*

Revalideringsperioden

§ 49. Kommunen skal tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at revalidenden får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid. Betingelserne for forlængelse af perioden, hvor revalidenden får revalideringsydelse, fremgår af § 56.

Stk. 2. Har revalidenden betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og taler revalidendens personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor revalidenden får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Jobplanen ved revalidering

§ 50. Kommunen udarbejder i samarbejde med revalidenden en jobplan, jf. § 27 og § 28, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når det erhvervsmæssige sigte er afklaret for den pågældende.

Hjælpen

§ 51. Forudsat at revalideringen sker i overensstemmelse med en fastlagt jobplan, jf. § 27 og § 28, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, modtager revalidenden hjælp i form af

- 1) revalideringsydelse efter § 52,
- 2) mindste overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn eller
- 3) mindste overenskomstmæssige løn eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, hvor der foreligger særlige forhold, herunder f.eks. at revalidenden er over den sædvanlige uddannelsesalder, tidligere har haft tilknytning til arbejdsmarkedet eller har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn, jf. § 64, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Hvis den løn, som revalidenden modtager efter stk. 1, nr. 2, er lavere end revalideringsydelsen, yder kommunen tilskud op til niveauet for revalideringsydelsen.

Stk. 3. En revalidend, der får dækket sine leveomkostninger efter anden lovgivning, kan ikke samtidig få revalideringsydelse.

Stk. 4. En ung revalidend, der netop har forladt skolesystemet, og som kan klare sig med de normale støtteordninger til dækning af leveomkostninger, f.eks. fra Statens Uddannelsesstøtte, kan kun få revalideringsydelse, hvis den pågældende har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen eller af andre grunde har særligt begrænsede erhvervsmuligheder.

§ 52. Revalideringsydelsen beregnes som et månedligt beløb på grundlag af højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. En revalidend under 25 år får halvdelen af beløbet i stk. 1, og det udbetales til udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 25 år.

Stk. 3. En revalidend under 25 år får dog revalideringsydelse efter stk. 1, når

- 1) den pågældende forsørger egne børn i hjemmet eller
- 2) den pågældende har haft arbejdsindtægter, som giver ret til højeste sygedagpenge.

Stk. 4. Personer, der får hjælp efter stk. 2, og som har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 10.245 kr.

§ 53. Revalidenden har kun ret til revalideringsydelsen, hvis den pågældende følger jobplanen.

§ 54. Revalidenden bevarer revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre jobplanen med hensyn til mål og indhold.

§ 55. Revalidenden bevarer revalideringsydelsen, når den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption efter reglerne i barselloven.

Forlængelse af revalideringsperioden

§ 56. Kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidenden kan få revalideringsydelse i,

- 1) hvis revalidenden ikke kan gennemføre jobplanen på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller
- 2) hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidenden i at gennemføre jobplanen.

Arbejde under revalidering

§ 57. Revalidenden må ikke have andet arbejde, når jobplanen gennemføres. Kommunen kan dog tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med jobplanen.

Indtægter, der trækkes fra i revalideringsydelsen

§ 58. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra andet arbejde, dog kun hvis disse overstiger 12.000 kr. pr. år.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvad der kan betegnes som arbejdsindtægter, anvendes de regler, der er fastsat i medfør af § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 59. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabstatning efter lov om arbejdsskadesikring. Disse indtægter trækkes dog kun fra i det omfang, de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes hidtidige arbejdsindtægter opgøres og reguleres m.v.

§ 60. - § 62. (Ophævet).

Særlig støtte under revalidering

§ 63. Kommunen kan under revalidering, herunder forrevalidering, og når revalidenden modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af leveomkostninger, give støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter reglerne i kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 64. Kommunen giver støtte til nødvendige merudgifter til bolig på grund af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når revalidenden får den halve revalideringsydelse efter § 52, stk. 2.

§ 64 a. Kommunen giver tilskud til nødvendige merudgifter til bolig, jf. stk. 2, til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der deltager i forrevalidering efter kapitel 6, og som modtager nedsat kontanthjælp efter § 25 f, stk. 2, nr. 1, og behovsbestemt tillæg efter § 25 f, stk. 3.

Stk. 2. Tilskud ydes, hvis boligudgiften efter fradrag af boligsikring overstiger 1.000 kr. pr. måned inklusive el og varme. Tilskuddet kan ikke overstige 2.000 kr. pr. måned og kan højst udbetales i 12 sammenhængende måneder. Tilskuddet udbetales i forbindelse med udbetaling af kontanthjælp efter § 25 f, stk. 2, nr. 1, og tillæg efter § 25 f, stk. 3. Tilskuddet udbetales første gang sammen med hjælpen for første hele kalendermåned efter, at personen er blevet berettiget til tilskud efter stk. 1. Tilskuddet bortfalder, hvis forrevalideringen ophører.

Stk. 3. Inden kommunen giver tilskud, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

Selvstændig virksomhed

§ 65. Kommunen kan give en revalidend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervsmuligheder.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Stk. 4. Lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

§ 66. Kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Stk. 2. Kommunen skal i den periode, hvor der udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen fortsat er opfyldt.

§ 67. Kommunen kan eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

§ 68. - § 69. (Ophævet).

Kapitel 7

§ 70. - § 73 a. (Ophævet).

Ledighedsydelse

§ 74. Ledighedsydelse udbetales af kommunen til personer, der er berettiget til fleksjob, jf. kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Ledighedsydelse kan udbetales

- 1) i perioden efter visitationen, indtil den pågældende ansættes i fleksjob,
- 2) ved ledighed efter et fleksjob,
- 3) i perioder med sygdom eller barsel,
- 4) ved afholdelse af ferie eller
- 5) ved midlertidige afbrydelser i arbejdet, som ikke kan tilregnes den pågældende.

Stk. 2. Ledighedsydelse udbetales af kommunen til personer, der har været berettiget til ledighedsydelse eller har været ansat i fleksjob, men som er overgået til ansættelse i ustøttet beskæftigelse. Ledighedsydelsen kan udbetales

- 1) ved ledighed, der indtræffer efter ansættelse i ustøttet beskæftigelse,
- 2) i perioder med sygdom eller barsel,
- 3) ved afholdelse af ferie eller
- 4) ved midlertidige afbrydelser i arbejdet, som ikke kan tilregnes den pågældende.

Ledighedsydelse til personer, der er visiteret til fleksjob

§ 74 a. Personer, der er visiteret til et fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har ret til ledighedsydelse, mens de venter på et fleksjob. Det er en betingelse for retten til ledighedsydelse efter visitationen, at personen på tidspunktet for visitationen til fleksjob

- 1) ville være berettiget til at modtage dagpenge efter lov om sygedagpenge eller lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
- 2) modtager sygedagpenge,
- 3) deltager i revalidering efter en jobplan efter § 27 og § 28, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 4) modtager ledighedsydelse efter ansættelse i ustøttet beskæftigelse.

Stk. 2. Personer, der efter stk. 1 er berettiget til ledighedsydelse, har ret til ledighedsydelse ved ledighed efter et fleksjob.

Stk. 3. Personer, der ikke er omfattet af stk. 1, får ret til ledighedsydelse ved ledighed efter et fleksjob, når de har været ansat i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Stk. 4. Personer, der er berettiget til ledighedsydelse, har også ret til ledighedsydelse ved midlertidige afbrydelser i arbejdet, som ikke kan tilregnes den pågældende.

Stk. 5. Modtageren bevarer ledighedsydelsen i perioder med sygdom eller barsel. Reglerne om sygeopfølgning i § 12 b finder tilsvarende anvendelse for modtagere af ledighedsydelse. Dog foretages den løbende vurdering efter § 12 b, stk. 2, og opfølgningen efter stk. 4 som led i det individuelle kontaktføreløb efter § 73 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.⁶⁾

§ 74 b. Det er en forudsætning for udbetaling af ledighedsydelse,

- 1) at modtageren opfylder betingelserne for at få et fleksjob,
- 2) at modtageren ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i fleksjob,
- 3) at modtageren tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for at få et arbejde,
- 4) at modtageren ikke er selvforskyldt ledig efter et fleksjob, og
- 5) at modtageren deltager i opfølgningssamtaler efter § 74 c og samtaler i et individuelt kontaktføreløb.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 2, 3 og 4, gælder dog ikke, hvis den pågældende har en gyldig grund til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 4 og 5.

Stk. 3. Opstår der tvivl om modtagerens rådighed, skal kommunen afprøve modtagerens rådighed. Dette kan ske ved tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis kommunen vurderer, at den pågældende ikke er til rådighed for fleksjob, mister den pågældende retten til ledighedsydelse. Ledighedsydelse kan fortsat udbetales, hvis kommunen har påbegyndt behandling af en sag om pension. Ledighedsydelse kan udbetales, så længe sagen behandles. Ledighedsydelse skal tilbagebetales, hvis der senere udbetales pension for samme periode.

Stk. 4. Afslår modtageren et rimeligt tilbud om fleksjob, kan der ikke udbetales ledighedsydelse til modtageren i 5 uger. Hvis modtageren 2. gang inden for en periode på 12 måneder afslår et rimeligt tilbud om fleksjob, mister modtageren retten til ledighedsydelse. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Afslår eller udebliver en modtager af ledighedsydelse fra en opfølgningssamtale efter § 74 c eller en samtale i et individuelt kontaktføreløb, kan der ikke udbetales ledighedsydelse i 3 uger. Hvis modtageren 2. gang inden for en periode på 12 måneder afslår eller udebliver fra en opfølgningssamtale efter § 74 c eller samtale i et individuelt kontaktføreløb, mister retten til ledighedsydelse. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. En person, der efter stk. 1, nr. 4, og stk. 3, 4 og 5, har mistet retten til ledighedsydelse, kan igen få ledighedsydelse, når den pågældende på ny opfylder kravet i § 74 a, stk. 3.

Stk. 7. Personer, der har nået fleksydelsesalderen som fastsat i lov om fleksydelse, kan højst modtage ledighedsydelse i sammenlagt 6 måneder.

§ 74 c. Kommunen skal vurdere, om betingelserne for at få et fleksjob fortsat er opfyldt, når en person har fået ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Herefter skal kommunen revurdere sagen, hver gang personen på ny har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Perioder med ledighedsydelse under barsel medregnes ikke.

Stk. 2. Ved vurderingen skal kommunen anvende tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Grundlaget for vurderingen skal bestå af

- 1) en redegørelse for, at der er anvendt tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

- 2) en redegørelse for den pågældendes ressourcer samt mulighederne for at anvende og udvikle dem, som udarbejdes i samarbejde med den pågældende og indeholder dennes egen opfattelse af forholdene,
- 3) en redegørelse for, hvorfor den pågældendes arbejdsevne fortsat anses for varigt nedsat, og
- 4) en redegørelse for, at det er vurderet, om der kan være grundlag for at påbegynde en sag om førtidspension.

§ 74 d. Ledighedsydelse ydes for indtil 5 dage om ugen.

Stk. 2. Ydelsen udgør et beløb, der svarer til, hvad den pågældende i gennemsnit har modtaget i arbejdsindtægt eller anden indtægt, der træder i stedet for arbejdsindtægt, i de forudgående 3 måneder. Perioder med revalidering medregnes ikke. Ydelsen kan dog ikke udgøre mere end 91 pct. eller mindre end 82 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 3. Når en person, der modtager ledighedsydelse, samtidig har arbejde af kortere varighed, sker der fradrag i ledighedsydelsen. Fradraget i ledighedsydelsen sker i forhold til den arbejdstid, som den pågældende har i arbejdet. For personer, der ikke har en dokumenterbar arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, som er fastsat efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 4. Ledighedsydelsen nedsættes med det beløb, som den pågældende eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for beregning af ledighedsydelse, herunder regler om fradrag i ledighedsydelse. Beskæftigelsesministeren kan herved fravige betingelserne i stk. 2, 2. pkt., om den periode, der ligger til grund for beregning af ledighedsydelse.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren bekendtgør størrelsen af de beløb, der kan udbetales efter stk. 2.

§ 74 e. Personer, der er ansat i fleksjob, har ret til ledighedsydelse under ferie.

Stk. 2. Personer, der modtager ledighedsydelse, har ret til at få udbetalt ledighedsydelse under ferie.

Stk. 3. Retten til ledighedsydelse under ferie gælder for følgende dage og perioder:

- 1) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden 1. maj til og med 31. juli i et ferieår, har pågældende ret til 15 feriedage med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og 25 feriedage med ledighedsydelse i de efterfølgende ferieår.
- 2) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden 1. august til og med 31. december i et ferieår, har pågældende ret til 10 feriedage med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og 25 feriedage med ledighedsydelse i de efterfølgende ferieår.
- 3) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden 1. januar til og med 30. april i et ferieår, har pågældende ret til 5 feriedage med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og 25 feriedage med ledighedsydelse i de efterfølgende ferieår.

Stk. 4. Ferie med ledighedsydelse efter stk. 3 skal afholdes i ferieåret, der går fra 1. maj til 30. april. Ferie med ledighedsydelse, der ikke er afholdt inden ferieårets udløb, bortfalder.

Stk. 5. Der sker fradrag i antallet af feriedage med ledighedsydelse i et ferieår efter stk. 3, i det omfang den pågældende til brug for samme ferieår har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn og den optjente ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn sammenlagt med retten til feriedage med ledighedsydelse overstiger 25 feriedage.

Stk. 6. Ledighedsydelsen udbetales efter reglerne i § 74 d, stk. 2. Til en person, der holder ferie i perioder med ledighedsydelse, udbetales en ledighedsydelse, der svarer til det, den pågældende hidtil har modtaget. Der skal ikke ske nedsættelse med beløb efter § 74 d, stk. 4.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om varsling af afholdelse af ferie med ledighedsydelse.

Ledighedsydelse til personer, der ikke er visiteret til fleksjob

§ 74 f. Personer, der er omfattet af § 74, stk. 2, har ret til ledighedsydelse ved ledighed inden for 78 uger efter ansættelse i ustøttet beskæftigelse, når personen forinden ansættelse i ustøttet beskæftigelse har været visiteret til fleksjob. Inden for de 78 uger kan ledighedsydelsen dog kun udbetales, indtil personen har haft beskæftigelse i det omfang, der er en betingelse for optjening af ret til arbejdsløshedsdagpenge efter § 53, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Perioder med ledighedsydelse under barsel medregnes ikke.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til ledighedsydelse, at personen var berettiget til ledighedsydelse ved overgang til ustøttet beskæftigelse, eller at personen har været ansat i fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller ustøttet beskæftigelse efter ophør af fleksjob i sammenlagt 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Stk. 3. Personer, der er berettiget til ledighedsydelse efter stk. 1 og 2, har også ret til ledighedsydelse ved midlertidige afbrydelser i arbejdet, som ikke kan tilregnes den pågældende.

Stk. 4. Personer, der modtager ledighedsydelse efter stk. 1 og 2, bevarer ledighedsydelsen i perioder med sygdom eller barsel. Reglerne om opfølgning i forbindelse med modtagelse af dagpenge efter lov om sygedagpenge eller lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse.

§ 74 g. Det er en forudsætning for udbetaling af ledighedsydelse,

- 1) at personen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, jf. § 13,
- 2) at ledigheden ikke kan tilregnes personen selv, og
- 3) at personen tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for arbejde.

Stk. 2. Personen har ikke pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis der foreligger et af de forhold, der er nævnt i § 13, stk. 4.

Stk. 3. Opstår der tvivl om modtagerens rådighed, skal kommunen afprøve rådigheden. Dette kan ske ved tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Afslår modtageren et rimeligt tilbud om arbejde eller et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andet, der kan forbedre mulighederne for arbejde, kan der ikke udbetales ledighedsydelse til modtageren.

Stk. 5. Personer, der har nået fleksydelsesalderen som fastsat i lov om fleksydelse, kan højst modtage ledighedsydelse i sammenlagt 6 måneder.

§ 74 h. Ledighedsydelse udbetales efter § 74 d. Der er ret til ledighedsydelse under ferie efter § 74 e. Retten til ledighedsydelse under ferie bevares i første og andet ferieår efter ansættelse i ustøttet beskæftigelse.

Særlig ydelse

§ 74 i. Personer, der ved visitationen ikke har ret til ledighedsydelse, og som har en indtægt, der er mindre end det beløb, der ydes efter § 25, stk. 1, nr. 2, er berettiget til en særlig ydelse, mens de venter på et fleksjob. Personer under 25 år er dog kun berettiget til særlig ydelse, hvis indtægten er mindre end de beløb, der kan udbetales efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4.

Stk. 2. Ydelsen efter stk. 1 udgør forskellen mellem den pågældendes indtægt og det beløb, der ydes efter § 25, stk. 1, nr. 2. For personer under 25 år udgør ydelsen efter stk. 1 forskellen mellem den pågældendes indtægt og det beløb, der ydes efter § 25, stk. 1, nr. 3 og 4.

Stk. 3. § 74 a, stk. 5, og § 74 b finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager særlig ydelse.⁶⁾

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang reglerne i kapitel 4 og reglerne om tilbud i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats finder anvendelse på personer, der modtager særlig ydelse.

(Historisk)

§ 74 j. - § 77. (Ophævet).

Kapitel 8

(Ophævet)

§ 78. (Ophævet).

Kapitel 9

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 79. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag for personer fra 16 år, til personerne når folkepensionsalderen som fastsat i lov om social pension, der modtager hjælp efter § 25, § 52, stk. 1, og § 74 d, stk. 2, og efter § 45, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For personer, der modtager hjælp efter § 25 og efter § 45, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den pågældende har modtaget en af disse ydelser i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Stk. 3. For personer, der modtager hjælp efter § 25, § 52, stk. 1, og § 74 d, stk. 2, og efter § 45, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, mindst udgør 10.245 kr. til en person med forsørgelsespligt over for børn og til andre mindst udgør 7.711 kr. For personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 5 og 7, skal den månedlige ydelse dog mindst udgøre de nævnte beløb fratrukket 500 kr. Kommunen indbetaler ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter § 93.

§ 80. Den ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, er den ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i §§ 30-33, 36-43, 58, 59 og 74 d, stk. 3.

Stk. 2. De personer, for hvem kommunen betaler bidrag efter § 79, betaler selv 1/3 af det fastsatte bidrag. Denne del af bidraget indeholdes ved udbetaling af den ydelse, der ligger til grund for beregning af bidraget. Kommunen betaler 2/3 af bidraget.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte regler om bidragsbetaling.

§ 80 a. For personer, der modtager hjælp efter § 25, § 52, stk. 1, og § 74 d, stk. 2, og efter § 45, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som betaler ATP-bidrag i henhold til § 79, indbetales en særlig pensionsopsparing efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. De nærmere regler om betaling og indberetning efter stk. 1 fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 3. Indbetales opsparingsbeløbet ikke rettidigt, finder reglerne i § 17, stk. 2-4 og 6, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.

Kapitel 10

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Sygebehandling m.v.

§ 82. Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrunder.

Særlig hjælp vedrørende børn

§ 83. Kommunen kan yde hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos ansøgeren, og til lignende udgifter til oprindelige forældre, der efter forældreansvarlovens § 20 a får fastsat samvær med et bortadopteret barn, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Kommunen kan også yde hjælp til dækning af udgifter til en bopælsforælders transport af barnet i forbindelse med samvær. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Kommunen kan yde hjælp til rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er en forudsætning, at sagen er blevet anmeldt til dansk politi, og at kommunen har forelagt sagen for Udenrigsministeriet. Det er yderligere en forudsætning, at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

§ 84. Kommunen kan yde hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Det er en betingelse, at barnets indtægter, herunder det særlige børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved at forsørge barnet.

Flytning

§ 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold, herunder en flytning, hvor der flyttes fra en bolig med en boligudgift, der ikke svarer til ansøgerens eller familiens økonomiske formåen, til en bolig med lavere boligudgift. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Kapitel 10 a

Hjælp til efterlevende

Efterlevelseshjælp

§ 85 a. Kommunen yder efter ansøgning efterlevelseshjælp efter reglerne i stk. 2-9 til personer, hvis ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden.

Stk. 2. Hjælpen er betinget af, at efterlevende levede sammen med afdøde på fælles bopæl her i landet de seneste 3 år forud for dødsfaldet. Hjælpen kan ikke ydes til efterlevende ægtefæller eller samlever, der modtager efterlevelserspension efter § 48 i lov om social pension eller § 47 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Stk. 3. Hjælpen kan højst udgøre 10.000 kr. og ydes til efterlevende, hvis beregnede årsindtægt ikke overstiger 160.000 kr. Ved en beregnet årsindtægt over det i 1. pkt. nævnte nedsættes hjælpen og bortfalder helt ved en beregnet årsindtægt, der overstiger 250.000 kr.

Stk. 4. I opgørelsen af den beregnede årsindtægt indgår den efterlevendes beregnede personlige årsindtægt, herunder eventuelle indtægter, der måtte tilkomme efterlevende som følge af dødsfaldet. Endvidere indgår efterlevendes formue og formuerettigheder over 100.000 kr., herunder formuerettigheder, som udløses som følge af dødsfaldet. I de tilfælde, hvor der ikke finder skifte sted, indgår afdødes og den efterlevende ægtefælles formue og formuerettigheder, der overstiger 100.000 kr. De beløb, som opgøres efter 2. og 3. pkt., medregnes med 30 pct.

Stk. 5. Hjælpen udbetales snarest muligt efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 6. Hvis der foreligger forhold, der viser, at efterlevendes beregnede årsindtægt kun kan fastslås med betydelig usikkerhed, udbetales efterlevelseshjælpen med et aconto beløb.

Stk. 7. Til personer, der er omfattet af reglerne i lov om lån til betaling af ejendomsskatter, kan forskellen mellem den beregnede hjælp efter stk. 4 og en opgørelse, hvor hjælpen beregnes med fradrag af den formue og de formuerettigheder, der består af fast ejendom, der tjener som bolig for den efterlevende, efter anmodning ydes som lån. Lånet ydes efter reglerne i lov om lån til betaling af ejendomsskatter.

Stk. 8. I det omfang det følger af Rådets forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 og den tilhørende EØS-aftale, fraviges bestemmelserne om efterlevelseshjælp for personer, der efter denne forordning og EØS-aftalen er omfattet af dansk lovgivning om social sikring.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren⁷⁾ fastsætter regler om afgrænsning af modtagere, opgørelse af indtægt og formue samt graduering af hjælpen og efterfølgende opgørelse af den beregnede hjælp, herunder regler om fremgangsmåde i forbindelse med ydelse af lån, jf. stk. 7. Endvidere fastsætter beskæftigelsesministeren⁷⁾ regler om afgørelseskompetencen m.v. for personer, som er omfattet af Rådets forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 og den tilhørende EØS-aftale.

Repatriering

§ 86. - § 87. (Ophævet).

Kapitel 11

Udbetaling af hjælp

§ 88. En person kan normalt ikke få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp.

§ 89. Hjælp til forsørgelse udbetales normalt som et månedligt beløb. Udbetalingen sker bagud for 1 måned.

Stk. 2. Kommunen kan udbetale engangshjælpen for kortere perioder, hvis der er begrundet tvivl om, at modtageren vil opfylde betingelserne for hjælp i hele den periode, som engangshjælpen er beregnet til at dække.

§ 90. Kommunen kan undtagelsesvis udbetale hjælpen på anden måde, herunder for kortere perioder, hvis

- 1) en person uanset vejledning efter § 7 ikke skønnes selv at kunne administrere kontante beløb,
- 2) en person gentagne gange har misligholdt huslejebetalingen eller
- 3) en persons udlejer har indgivet anmodning til fogedretten om pågældendes udsættelse af beboelseslejemål på grund af betalingsmisligholdelse.

Kapitel 12

Tilbagebetaling m.v.

§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 92, stk. 4, i denne lov eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov, eller

3) når en person er omfattet af en sanktion efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 92. Den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal tilbagebetale hjælpen. Det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Stk. 2. Ægtefæller hæfter solidarisk for krav om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt. Dette gælder, uanset om hjælpen er ydet til den ene eller begge ægtefæller, og uanset om boligen er ejet af den ene eller begge ægtefæller.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. En person, der har modtaget hjælp til boligindskud med tilbagebetalingspligt efter stk. 1, 2. pkt., har pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende.

§ 93. Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

- 1) fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi,
- 2) fordi modtageren ikke har givet nødvendige oplysninger til andre offentlige myndigheder, private m.fl., der har betydning for modtagelse af anden offentlig forsørgelsesydelse eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.,
- 3) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller
- 4) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.

Stk. 2. Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.

Stk. 3. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og engangsbeløb efter § 25 a.

§ 93 a. Kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af hjælpen, når en person to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder

- 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde,
- 2) uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde eller
- 3) uden rimelig grund ophører i eller afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder en uddannelse pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Tilbagebetaling efter stk. 1 sker med et beløb svarende til hjælpen for den første hele kalendermåned efter afgørelsen om nedsættelse af hjælpen efter § 39. Ved ophør af hjælpen efter § 41 sker tilbagebetaling med et beløb svarende til hjælpen for første hele kalendermåned, efter at hjælpen er genoptaget.

Stk. 3. Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen ved gentagne overtrædelser som nævnt i stk. 1 skal tilbagebetales.

§ 94. Kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Stk. 2. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og engangsbeløb efter § 25 a.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1, når en erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som følge af personskade efter

- 1) lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser,
- 2) lov om erstatningsansvar eller
- 3) lov om arbejdsskadesikring, bortset fra de tilfælde, der omfattes af den nævnte lovs § 29.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren⁸⁾ fastsætter nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der ikke kan træffes beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 i anledning af erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade.

§ 95. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

§ 96. Har en person, der modtager hjælp efter kapitel 4 og 6, ikke betalt for dag- eller klubtilbud efter dagtilbudsloven eller lov om social service, kan kommunen fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4 og 6.

§ 96 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter § 11 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, og modtager den bidragspligtige person hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til personen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales forskudsvis, jf. dog stk. 2 og 3. Modtager personen forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, er det en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end 1 måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten, som følge af at den bidragspligtiges boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at den bidragspligtige dokumenterer, at sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen, uden at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at den bidragspligtige sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.

§ 97. Er der efter lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller eller om børns forsørgelse pålagt en person at betale underholdsbidrag m.v. til en anden person, der modtager hjælp til forsørgelse, indtræder det offentlige for et beløb, der svarer til hjælpen, i kravet mod den bidragsskyldige, uanset om forsørgelsesansvaret efter reglerne i § 2 er ophørt.

Stk. 2. Det offentlige indtræder endvidere i retten til at kræve bidrag fastsat eller kræve et bidrag forhøjet. Ved fastsættelsen eller forhøjelsen af bidrag kan vedkommende myndighed tilsidesætte en aftale om bidrag, der må anses indgået med det formål at hindre det offentlige i at indtræde i retten.

Kapitel 13

Klageregler

§ 98. Kommunens afgørelser efter denne lov, bortset fra afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 3. Kommunens henvisning til andre aktører efter § 47 a kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 4. Andre aktørers afgørelse, jf. § 47 a, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.

Kapitel 14

Finansiering m.v.

§ 99. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling, opfølgning og til administration i øvrigt, herunder lægeerklæringer m.v.

§ 100. Staten refunderer 35 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Under revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6 eller under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 og 11 refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til kontanthjælp og starthjælp til personer, der er visiteret til fleksjob og har modtaget kontanthjælp, start-hjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i en periode på 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

Stk. 2. Kommunen modtager ingen refusion fra det tidspunkt, hvor personen har ret og pligt til tilbud efter reglerne i kapitel 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og indtil tilbud påbegyndes.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 1, herunder om, hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge.

Stk. 4. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 118, stk. 1, 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med uddannelsesaktiviteter efter § 12.

§ 100 a. Der kan ikke ydes refusion af kommunens udgifter til ydelser efter kapitel 4 for sygemeldte, hvor kommunen ikke har foretaget en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning efter § 12 b, stk. 1 og 2, udarbejdet en sådan plan eller foretaget opfølgning af planen efter § 12 b, stk. 3. Fratagelsen af retten til refusion sker fra det tidspunkt, hvor vurderingen, udarbejdelse af planen eller opfølgningen skulle have været foretaget, og indtil kommunen har foretaget vurderingen, udarbejdet planen eller foretaget opfølgningen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortfald og genoptagelse af refusionen m.v.

§ 101.- § 102. (Ophævet).

§ 103. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse, boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. § 51, stk. 2, og §§ 52, 64, 64 a og 65.

§ 104. Staten refunderer 35 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter § 74 d, stk. 2, og § 74 f, og 50 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter §§ 74 e og 74 h. Under tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til modtagere af ledighedsydelse refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til ledighedsydelse til personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i sammenlagt 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

Stk. 2. Staten refunderer 35 pct. af en kommunes udgifter til den særlige ydelse efter § 74 i. Under tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til modtagere af særlig ydelse refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til særlig ydelse. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til særlig ydelse til personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i sammenlagt 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 1 og 2.

§ 104 a. Kommunen har ikke ret til statsrefusion efter §§ 100 og 104 i en konkret sag for udgifter til kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse til personer, der er visiteret til fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis kommunen ikke har tilvejebragt grundlaget for afgørelsen om fleksjob, jf. § 70 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller for vurderingen af, om betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 74 c.

Stk. 2. Retten til statsrefusion bortfalder i en periode på 36 måneder. Perioden beregnes fra det tidspunkt, hvor visitationen eller en vurdering efter § 74 c er foretaget eller skulle have været foretaget på baggrund af dokumentationen.

Stk. 3. Ved beregning af perioden på 36 måneder efter stk. 1 medregnes perioder, hvor personen har været i fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter §§ 100 og 104, og perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter § 121, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 105. Staten refunderer en kommunes udgifter til ATP-bidrag efter denne lov.

Stk. 2. Staten afholder udgifterne til forsørgelse af danske statsborgere i udlandet efter § 6.

§ 106. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 til personer, der modtager starthjælp. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til efterlevelseshjælp efter kapitel 10 a.

§ 107. Staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse, som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. Staten afholder til de i stk. 1 nævnte udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden den 1. januar 1999, udgifter til hjælp efter kapitel 4, 6 og 10 i de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

§ 108. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 108 a. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Regulering m.v.

§ 109. En gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent de beløb, der er nævnt i:

- 1) §§ 25, 25 a, 25 b, 25 c, 25 f og 26 om hjælp til forsørgelse, loft for samlet hjælp og særlig hjælp til visse persongrupper, jf. stk. 2.
- 2) § 27, stk. 2, om et støttebeløb til familier med børn under 18 år.
- 3) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 4.
- 4) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.
- 5) § 40 om nedsættelse af hjælpen efter § 25.
- 6) § 52, stk. 4, om grænsen for halv revalideringsydelse og tillæg.
- 7) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning.
- 8) (Ophævet).
- 9) (Ophævet).
- 10) (Ophævet).
- 11) § 85 a om efterlevelseshjælp.

Stk. 2. Beløb efter § 25 f, stk. 2, reguleres som SU-satserne, jf. lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren⁸⁾ bekendtgør størrelsen af de regulerede beløb.

§ 109 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for, hvorledes indkomster, som er omfattet af § 5 i lov om beskatning af søfolk, skal indgå i den aktuelle indtægt.

Kapitel 14 a

Rådgivning

§ 109 b. Beskæftigelsesrådet, jf. § 33 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, er rådgivende for beskæftigelsesministeren i spørgsmål om ydelser efter denne lov.

Kapitel 15

Forsøgsregler

§ 110. Beskæftigelsesministeren kan efter ansøgning fra en kommune tillade, at der bliver lavet beskæftigelsesfremmende forsøgsordninger, som fraviger reglerne i denne lov, dog ikke reglerne om ydelsessatser og ydelsesperioder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen.

Kapitel 16

Ikrafttrædelses- og overgangsregler

§ 111. Loven træder i kraft den 1. juli 1998. Dog fastsætter socialministeren tidspunktet for ikrafttræden af § 16, stk. 2, nr. 2 og 3, § 51, stk. 2, samt §§ 60-62 og 70.

§ 112. Bestemmelsen i § 108 har virkning fra og med udbetaling af forskudsrefusion, der finder sted ultimo juni 1998.

§ 113. Personer under 25 år, der ved lovens ikrafttræden modtager kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år i lov om social bistand, bevarer retten til kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år, så længe de fortsat modtager hjælp på grundlag af den ændring i forholdene, der bevirker, at de modtager hjælp ved lovens ikrafttræden.

§ 114. Personer, der ved lovens ikrafttræden er ansat i beskyttede enkeltpladser efter 1/3-ordningen, jf. §§ 91-95 i lov om social bistand, bevarer indtil ophør af stillingen mindst det indtægtsniveau, der følger af punkt 74 i cirkulæret af 17. december 1986 om bistandslovens bestemmelser om institutioner under amtskommunerne. Tilsvarende bevarer arbejdsgiveren indtil ophør af stillingen mindst det procentvise løntilskud, der hidtil er givet i stillingen.

§ 115. Individuelt beskyttede enkeltpladser til personer, som får social pension, og som er oprettet inden lovens ikrafttræden, finansieres efter denne lovs § 104.

§ 116. (Ophævet).

§ 117. (Ophævet).

§ 117 a. Indenrigsministeren fremsætter forslag for Folketinget til revision af §§ 86 og 87 inden udgangen af folketingsåret 1998-99.

§ 118. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands hjemmestyre regler for visitation, betaling og refusion af udgifter efter denne lov, når færøske og grønlandske myndigheder har formidlet, at en person fra Færøerne eller Grønland får ophold i Danmark.

Stk. 3. På samme måde fastsætter beskæftigelsesministeren efter aftale regler om afholdelse af udgifter efter denne lov, når danske sociale myndigheder har formidlet, at personer fra Danmark får ophold på Færøerne eller i Grønland.

Stk. 4. Hvis der opstår uenighed mellem færøske eller grønlandske myndigheder og danske sociale myndigheder om deres forpligtelser efter disse regler, kan sagen indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.

Lov nr. 565 af 9. juni 2006, der ændrer § 10, stk. 3, § 74 b, stk. 1, 5 og 6, § 74 c, stk. 1 og 3, § 100, stk. 1, § 104, stk. 1 og 2, og indsætter § 104 a (Ændring af fleksjobordningen, visitation, opfølgning, tilskud, fleksydelse) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 2. ---

§ 8

Stk. 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

Stk. 6. Personer, der modtager ledighedsydelse den 30. juni 2006, skal uanset § 74 c, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, revurderes efter 18 måneder inden for 24 måneder. Revurderingen skal dog have fundet sted senest den 30. juni 2007. Herefter revurderes de efter 12 måneders ledighed inden for 18 måneder, jf. § 74 c, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7.

Stk. 7. Kun perioder med ledighedsydelse, kontanthjælp, starthjælp eller særlig ydelse efter den 30. juni 2006 indgår i fastsættelsen af 18-måneders-perioden inden for 24 måneder, jf. § 100, stk. 1, og § 104, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, som ændret ved denne lovs § 2, nr. 9, 10 og 11.

§ 9

Stk. 1. Den revision, der er godkendt af tilsynsmyndigheden, jf. lov om kommunernes styrelse, skal fra denne lovs ikrafttræden til og med 2010 hvert år til brug for den årlige beretning om revisionen af kommunens regnskab af ydelser og tilskud, jf. bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsafleggelse og revision på Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes ressortområder, gennemgå halvdelen af kommunens sager om visitation til fleksjob, der er afgjort efter denne lovs ikrafttræden, jf. § 70 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Revisionen gennemgår samtidig halvdelen af kommunens sager om revurdering, der er foretaget eller skulle være foretaget efter denne lovs ikrafttræden efter § 74 c, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7.

Stk. 2. Revisionen skal i beretningen redegøre for, om der er ret til refusion i de udtagne sager, jf. § 121, stk. 4-6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 104 a i lov om aktiv socialpolitik som ændret henholdsvis affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, og § 2, nr. 12. Hvis revisionen har konstateret, at der i mere end 20 pct. af de gennemgåede sager ikke er ret til refusion, gennemgår revisionen alle kommunens sager på området på kommunens regning. Reglerne i den i stk. 1 nævnte bekendtgørelse finder anvendelse for revisionens udførelse samt anvisningen og berigtigelsen af statsrefusion.

Lov nr. 379 af 25. april 2007, der ændrer § 11, stk. 3 -7, § 27, stk. 1 og § 27 a (Indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

§ 4

Stk. 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. § 11, stk. 3-7, i lov om aktiv socialpolitik som affattet henholdsvis ændret ved denne lovs § 2, nr. 1 og 2, finder anvendelse for personer, der efter den 1. juli 2006 er indrejst i Danmark. For personer, der er indrejst i Danmark før den 1. juli 2006, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 500 af 6. juni 2007, der ændrer § 83, stk. 1 (Behandling af retssager om forældremyndighed og tvangsfuldbyrdelse) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 7

Loven træder i kraft den 1. oktober 2007.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 1, 2 og 5 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. ---

Lov nr. 1336 af 19. december 2008, der ændrer § 27 a, § 95, stk. 4, og § 96 og som ophæver § 95, stk. 2, 3 og 5, og § 116 (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. ---

Lov nr. 1344 af 19. december 2008, der indsætter § 96 a (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse – Fairplay III og fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 33

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 31 og 32 træder i kraft den 1. juli 2009.

Lov nr. 286 af 15. april 2009, der ændrer § 85, stk. 1, og § 90 (Initiativer for at forhindre udsættelser af lejere som følge af manglende betaling af husleje m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2009.

Stk. 2. ---

Lov nr. 476 af 12. juni 2009, der ændrer § 13, stk. 8, 9 og 12, og § 26, stk. 5 og 6 (Ændring af 300-timers-reglen for ægtepar) har følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle er berettiget til og modtager hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, bliver først omfattet af § 13, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1 og 2, den 1. juli 2011.

Stk. 3. For ægtepar, hvor begge ægtefæller er berettiget til og modtager hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, gælder, at uanset § 13, stk. 8, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1 og 2, anses en ægtefælle i perioden den 1. juli 2009 til den 30. juni 2011 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, selv om vedkommende kun har dokumenteret, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Stk. 4. Uanset § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik som ændret ved denne lovs § 1, nr. 4 og 5, kan en ægtefælle i perioden den 1. juli 2009 til den 30. juni 2011 igen blive berettiget til hjælp, hvis vedkommende dokumenterer, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder.

Lov nr. 479 af 12. juni 2009, der ændrer § 13, stk. 10, § 13 a, stk. 2, § 13 d, stk. 2, § 25, stk. 9, § 25 b, stk. 2, § 25 f, stk. 1, § 34, stk. 4, § 80, stk. 1, § 93, stk. 1, og § 109, stk. 1, og affatter §§ 35-44 samt ophæver § 38 a-e, § 40 a og b og § 41 a (Afbureaukratisering af reglerne om aktivering af unge, sanktionsreglerne for kontant- og starthjælpsmodtagere og målretning af aktiveringsindsatsen m.v.) har følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. §§ 13, 13 d, 25, 25 b, 25 f, 34, 35-44, 80, 93, 93 a og 109 i lov om aktiv socialpolitik som ændret henholdsvis affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, 3-8, 10, 12 og 14-18, og ophævelsen af §§ 38 a-e, 40 a og b og 41 a i lov om aktiv socialpolitik i denne lovs § 3, nr. 9, 11 og 13, samt § 4 i denne lov træder i kraft den 1. oktober 2009 og har virkning for personer, der har undladt at opfylde deres forpligtelser efter §§ 8 a, 13 eller 13 a i lov om aktiv socialpolitik efter den 1. oktober 2009.

Stk. 3. ----

Stk. 4. ----

Lov nr. 480 af 12. juni 2009, som ændrer § 47, stk. 1, § 74 a, stk. 5, § 74 i, stk. 3, § 98, stk. 3 og 4, og § 104, stk. 1 og 3, og som indsætter § 47 a (En styrket beskæftigelsesrettet indsats over for sygemeldte m.fl.) har følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 6. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 7 c i lov om sygedagpenge som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 1, nr. 2-7, 9 og 11, § 15, stk. 4, 5 og 7, i lov om sygedagpenge som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, § 21, stk. 5, i lov om sygedagpenge som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, § 36, stk. 3, i lov om sygedagpenge som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, § 1, nr. 19-21, § 53, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, § 2, nr. 22, § 74 a, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik som ændret ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 74 i, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik som ændret ved denne lovs § 3, nr. 4, træder i kraft den 5. oktober 2009.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Lov nr. 482 af 12. juni 2009, som ændrer § 13 d, stk. 5 og 6, og indsætter § 45 (Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, finansiering af arbejdsløsheds-

dagpenge, arbejdsløshedskassernes vejledningspligt og tilsyn med kommunerne m.v.) har følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2009, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. ---

Stk. 3. § 45 i lov om aktiv socialpolitik som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, og § 31 a, stk. 8, i integrationsloven som affattet ved denne lovs § 9, nr. 3, træder i kraft den 1. oktober 2009.

Stk. 4. ---

Stk. 5. § 82 a i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, denne lovs § 1, nr. 2-4, 6, 8, 9, 14 og 20-23, § 13 d, stk. 5 og 6, i lov om aktiv socialpolitik som indsat ved denne lovs § 2, nr. 1, denne lovs § 8, nr. 1 og 2, og § 25 b, stk. 5 og 6, i integrationsloven som indsat ved denne lovs § 9, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 6. ---

Stk. 7. ---

Lov nr. 483 af 12. juni 2009, som ændrer § 8 a, stk. 1, § 10, stk. 1, § 13, stk. 2, § 13 a, stk. 1 og 2, § 38 a, stk. 1, § 38 d, stk. 1, og § 38 e, stk. 1 og 2, (Etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.), har følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2009, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Lov nr. 494 af 12. juni 2006, som ændrer § 13, stk. 4, og § 83, stk. 1, (Adoption uden samtykke, stedbarns adoption af registreret partners barn fra fødslen m.v.) har følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2009, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

Beskæftigelsesministeriet, den 1. oktober 2009

INGER STØJBERG

/ Kirsten Brix Pedersen

(Historisk)

- 1) Den Sociale Sikringsstyrelse erstattes af Udlændingesservice, jf. Statsministeriets bekendtgørelse nr. 1059 af 31. august 2007 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
- 2) Fra 1. oktober 2009 er Sikringsstyrelsen som led i en organisationsændring i Beskæftigelsesministeriet blevet en del af Pensionsstyrelsen.
- 3) Ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle er berettiget til og modtager hjælp efter § 11 i loven, bliver først omfattet af § 13, stk. 8, som ændret ved lov nr. 476 af 12. juni 2009, den 1. juli 2011, jf. overgangsbestemmelsen i § 2, stk. 2, i ændringsloven.
- 4) Frem til den 30. juni 2011 er kravet 300 timers ordinært og ustøttet arbejde indenfor de seneste 24 kalendermåneder, jf. overgangsbestemmelserne i § 2, stk. 3 og 4, i lov nr. 476 af 12. juni 2009.
- 5) § 13 d, stk. 5 og 6, træder først i kraft den 1. januar 2010, jf. § 14, stk. 4, i lov nr. 482 af 12. juni 2009.
- 6) § 74 a, stk. 5, og § 74 i, stk. 3, som ændret ved lov nr. 480 af 12. juni 2009, træder først i kraft den 5. oktober 2009, jf. § 5, stk. 2, i ændringsloven. Frem til dette tidspunkt er § 74, stk. 5, affattet således: "Stk. 5. Modtageren bevarer ledighedsydelsen i perioder med sygdom eller barsel. Reglerne om opfølgning i forbindelse med modtagelse af dagpenge efter lov om sygedagpenge eller lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse.", og § 74 i, stk. 3, affattet således: "Stk. 3. § 74 b finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager særlig ydelse."
- 7) Velfærdsministeren erstattes af beskæftigelsesministeren som følge af ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene, jf. kongelig resolution af 7. april 2009.
- 8) Velfærdsministeren udgår som følge af ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene, jf. kongelig resolution af 7. april 2009.